

*Procesul
comunismului
în
România*

Acesta este un simbol al țării în care au
colt al păcii. În anul 1989, un simbol
noul timp și este simbolic. Este memoria
de împăcare peste mări și țări de
pepene.

În curând, peste 2500 de ani, vom avea
Noi adevărate și cum se cuvin acestor mări.

Asistăm în România la o binevenită acțiune a autorităților – cu deosebire a Ministerului Apărării Naționale – pentru reînnoirea tradițiilor românești întru slăvirea eroilor neamului nostru. Sunt comemorați cei care și-au dat viața pentru independența României, pentru integritatea neamului nostru, pentru învingerea hitlerismului și, lucru remarcabil, pentru românii care au murit în războiul din Est.

Să spunem despre aceștia din urmă că, indiferent cine le-a ordonat „Treceți Prutul!”, lupta lor a dus într-o primă instanță la eliberarea vechilor pământuri românești, Basarabia și Bucovina. În continuare însă lupta lor a fost, în esență, o luptă contra comunismului. Chiar dacă au murit departe de țară, pe stepele Donului sau în îndepărtatul Caucaz, jertfa lor nu poate fi ignorată, măcar sub acest aspect, al luptei contra comunismului.

În același fel, autoritățile din România de azi îi cinstesc pe cei care și-au dat viața în revoluția din decembrie 1989. Aceștia au murit tot în lupta împotriva acestui flagel, comunismul, care a sufocat viața țării noastre timp de jumătate de secol.

Din păcate, de la masa acestor cinstiri a eroilor patriei noastre lipsește cineva. Este vorba de sute și sute de mii de alți români, poate chiar milioane: sunt românii care au murit în mod nemijlocit aici, în țară, unde opresiunea comunistă a făcut ravagii. Sunt cei executați – cu judecată sau fără; sunt cei care au pierit în temnițele comuniste; sunt cei care au ieșit din închisorile comuniste cu sănătatea șubrezită și și-au sfârșit viața în chin și lipsuri; sunt și cei care, luând drumul exilului, au murit și au fost îngropați cine știe pe unde, departe de moșii și strămoșii lor. Despre toți acești nefericiți actuala putere din România nu scoate nici o vorbă. De ce? Simplu de răspuns: ei sunt acuzatorii cei mai avizați, cei mai convingători, care pun la zid comunismul. Zadarnic însă efortul de-a le înăbuși glasul. Din gropile lor comune sau din gropile individualizate pe ici și colo, ei nu conținesc să ne vorbească. Cum am mai spus, ei au și deschis procesul comunismului în România. Acest proces e încă la început și nimeni nu-l va mai putea opri.

Ascultând de porunca lor, Fundația Culturală Memoria și-a propus să le găsească locul de veci și să le dea cinstirea cuvenită. Prin unele părți ale țării s-au și ridicat unele plăci comemorative sau cruci. Câteva le-am și menționat în revista noastră. Mai vin prin acele părți de țară suflete de adevărați români și mai pun pe locul lor de veci câte o floare sau mai aprind câte o lumânare. Există însă și unele morminte care au rămas în totală părăsire. Așa este mormântul din cimitirul din Rădăuți, a cărui fotografie o publicăm acum.

Troița pe care o vedeți a fost ridicată prin grija AFDPR – Suceava în anul 1992. A fost atunci și o solemnă ceremonie sfințită de preoții locului. Acum însă, după cum se vede, mormântul e năpădit de buruieni. Au dispărut până și numele celor care sunt îngropați în acea groapă comună.

În fața acestei situații, Fundația Culturală Memoria se angajează să reamenajeze imediat mormântul acestor români. Și nu va fi ultimul mormânt de care ne vom ocupa. Rugăm așadar pe toți cei care au cunoștință de astfel de morminte, uitate de actualii guvernanți, dar neuitate nici de Dumnezeu și nici de istoria României, să ni le semnaleze pe oriunde le află. Fiindcă și acești oameni au luptat și s-au jertfit pentru țară și își merită cu prisosință locul în panteonul României.